

Metodická pracovní pomůcka

Vztah mezi zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, zákonem č. 194/2017 Sb., o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, zákonem č. 183/2006 Sb., stavební zákon a zákonem č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací

Metodické doporučení Ministerstva pro místní rozvoj a Ministerstva průmyslu a obchodu

Úvod

Metodická pracovní pomůcka byla vypracována Ministerstvem průmyslu a obchodu ve spolupráci s Ministerstvem pro místní rozvoj, Českým telekomunikačním úřadem a Platformou odborné veřejnosti, která sdružuje profesní sdružení a asociace zastřešující operátory sítí elektronických komunikací.

Cílem metodické pracovní pomůcky je vysvětlit vzájemný vztah zákonů upravujících pravidla zavádění vysokorychlostních sítí, podmínky podnikání a výkon státní správy včetně regulace trhu v oblasti elektronických komunikací a postupy při přípravě, umístování a povolování staveb infrastruktury elektronických komunikací, při získávání práv k pozemkům a stavbám potřebných pro uskutečnění uvedených staveb a uvádění těchto staveb do užívání, který se v praxi ukazuje jako problematický.

1. Pojmy a názvy používané v oblasti výstavby elektronických komunikací

Přehled v textu vyskytujících se zákonů:

Občanský zákoník

- Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Stavební zákon

- Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

Trestní zákoník

- Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Zákon o elektronických komunikacích (nebo také „ZEK“)

- Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů

Zákon o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních SEK

- Zákon č. 194/2017 Sb., o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon o urychlení výstavby

- Zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů

Zákon o vyvlastnění

- Zákon č. 184/2006 Sb. o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), ve znění pozdějších předpisů

Přehled v textu vyskytujících se pojmů a názvů:

a) Fyzická infrastruktura

Fyzickou infrastrukturou se rozumí některé prvky sítí elektronických komunikací (dále jen „SEK“) určené k umístění jiných prvků SEK (např. kabelů), jako kabelovody, kolektory, stožáry, šachty apod.

Zákonná definice pro účely zákona č. 194/2017 Sb.: fyzickou infrastrukturou se rozumí prvek sítě elektronických komunikací, který je určen k umístění jiných prvků sítě, aniž by se sám stal aktivním prvkem sítě; jedná se zejména o potrubí, stožáry, kabelovody, kolektory, inspekční komory, vstupní šachty, rozvodné skříně, budovy nebo vstupy do budov, anténní nosiče, věže a podpůrné konstrukce; fyzickou infrastrukturou nejsou kabely, včetně nenasvícených optických vláken, a vodovody sloužící k rozvodu pitné vody - § 2 písm. a) zákona č. 194/2017 Sb.

Související pojmy:

Kabelovod

Přestože význam slova „kabelovod“ není právními předpisy definován, je jimi v řadě případů používán. Lze jej tedy považovat za běžně používaný pojem, který není třeba v právním řádu definovat.

Slouží k propojení kabelových komor; jde o podzemní stavbu, která typicky pojme několik prvků sítě elektronických komunikací (např. několik HDPE trubek).

Ve smyslu ČSN P 73 7505 jde o druh sdružené trasy (směrově a výškově koordinovaného sjednocení minimálně dvou různých druhů vedení technického vybavení uložených do ochranné konstrukce), zpravidla situované v podzemí, realizované jako samostatná stavba (prostorově od ostatních staveb oddělená). Jde o *fyzickou infrastrukturu*.

Kabelovod je součástí liniové stavby dle ustanovení § 509 Občanského zákoníku; není součástí pozemku.

Kolektor

Ve vztahu k sítím elektronických komunikací není pojem kolektor samostatně definován. Ve smyslu zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě je kolektor podzemním objektem. Prakticky však kolektor může být i stavbou nadzemní – např. jako stavba v mostu, v tunelu apod. Podzemní uložení je jen jednou z možností.

Ve smyslu normy ČSN P 73 7505 se jedná o druh sdružené trasy (směrově a výškově koordinovaného sjednocení minimálně dvou různých druhů vedení technického vybavení uložených do ochranné konstrukce), zpravidla situované v podzemí, realizované jako samostatná (prostorově od ostatních

staveb oddělená) průchozí liniová stavba s dopravním a manipulačním prostorem, vybavené technologickým profilem pro uložení vedení technického vybavení, nezbytným příslušenstvím a dalším technologickým zařízením, přizpůsobené konkrétním podmínkám aplikace včetně v úvahu přicházejících změn v obsluhovaném území; k propojení jednotlivých šachet, technických a jiných komor, které jsou přednostně určeny k odbočování IS sloužící kolektorová trasa.

Kolektor je součástí liniové stavby podle ustanovení § 509 Občanského zákoníku; není součástí pozemku.

b) Nadzemní komunikační vedení (někdy také označováno jako „nadzemní telekomunikační vedení“)

Nadzemním komunikačním vedením se rozumí drátové, kabelové nebo bezdrátové vedení, včetně souvisejícího elektronického komunikačního zařízení, postavené nad zemí, vně nebo uvnitř budov. Opěrnými body nadzemního komunikačního vedení jsou konstrukce nesoucí nebo podpírající vodiče nebo kabely či související elektronická komunikační zařízení tohoto vedení (sloup, střešník, zední konzola, anténní stožár, anténní nosič), přičemž zákonná definice je uvedena v § 104 odst. 9 zákona o elektronických komunikacích.

Drátové a kabelové nadzemní komunikační vedení (vyjma části vnitřní komunikační vedení) lze považovat za liniovou stavbu podle ustanovení § 509 občanského zákoníku. V zastavěném území obcí se však komunikační vedení SEK umísťuje primárně pod zem (§ 24 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů), výjimky lze v jednotlivých odůvodněných případech povolit pouze z těch ustanovení prováděcího právního předpisu, ze kterých tento předpis povolení výjimky výslovně umožňuje, a jen pokud se tím neohrozí bezpečnost, ochrana zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby. Řešením podle povolené výjimky musí být dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu (§ 169 stavebního zákona). Udělit výjimku z povinnosti umísťovat komunikační vedení SEK pod zem umožňuje § 26 vyhlášky č. 501/2006 Sb. K problematice povolování výjimek vydalo Ministerstvo pro místní rozvoj metodiku „Povolování výjimek z obecných požadavků na výstavbu“ (zveřejněno na webu MMR roku 2016).

c) Neveřejná komunikační síť (někdy také označována jako „neveřejná telekomunikační síť“)

Zákon ani jiný právní předpis tento pojem přímo nedefinuje, nicméně jeho věcnou náplň lze dovodit *a contrario* z definice veřejné komunikační sítě. Za neveřejnou komunikační síť tak lze považovat všechny sítě elektronických komunikací, které nejsou veřejnou komunikační sítí, tedy neslouží k poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací. Typicky se jedná o sítě využívané jedním subjektem ryze pro jeho potřeby.

Není vyloučeno, aby neveřejná komunikační síť byla postavena ve veřejném zájmu.

d) Podzemní komunikační vedení (někdy rovněž označováno jako „podzemní telekomunikační vedení“)

Podzemním komunikačním vedením se rozumí kabelové vedení, včetně kabelových souborů a zařízení uložených pod povrchem země, a kabelových rozvaděčů umístěných nad úrovní terénu. Kabelovými soubory a zařízeními jsou zejména spojky, kabelové doplňky, průběžné zesilovače, opakovací, zařízení k ochraně kabelu před korozí, před přepětím, zařízení pro tlakovou ochranu kabelu, ochranné trubky kabelů. Vytyčovacími body podzemního komunikačního vedení jsou kabelové označníky, patníky nebo sloupky určující polohu kabelových souborů a zařízení, křižovatky kabelů s komunikacemi, dráhou, vodními toky, polohové změny trasy kabelu v obcích nebo ve volném terénu, přičemž zákonná definice je uvedena v § 104 odst. 12 zákona o elektronických komunikacích.

Podzemní komunikační vedení je liniovou stavbou podle ustanovení § 509 občanského zákoníku; není součástí pozemku. V zastavěném území obcí se komunikační vedení SEK umísťuje primárně pod zem (§ 24 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů), výjimky lze v jednotlivých odůvodněných případech povolit pouze z těch ustanovení prováděcího právního předpisu, ze kterých tento předpis povolení výjimky výslovně umožňuje, a jen pokud se tím neohrozí bezpečnost, ochrana zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby. Řešením podle povolené výjimky musí být dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu (§ 169 stavebního zákona). K problematice povolování výjimek vydalo Ministerstvo pro místní rozvoj metodiku „Povolování výjimek z obecných požadavků na výstavbu“ (zveřejněno na webu MMR roku 2016).

e) Překládka (přeložka) SEK

Překládka SEK, někdy taktéž označována jako přeložka, je stavební činnost spočívající ve změně trasy stávajícího komunikačního vedení SEK (tj. v umístění nové stavby komunikačního vedení SEK), kdy změna trasy je vyvolána stavbou, zemními pracemi nebo jinou činností stavebníka. Je-li pro umístění stavby, provedení zemních prací nebo jiných činností třeba rozhodnutí o umístění stavby a taková stavba nebo zemní práce a/nebo jiné činnosti vyvolají překládku SEK, pak stavebník k žádosti o vydání územního rozhodnutí podle § 86 odst. 2 stavebního zákona přikládá mimo jiné smlouvu s vlastníkem veřejné komunikační sítě o provedení překládky SEK nebo o podmínkách provedení překládky SEK.

f) Přípojka elektronických komunikací

Zákonná definice uvedená v § 2 písm. i) zákona č. 194/2017 Sb. je do značné míry obecná, a to tak, aby mohla v sobě zahrnovat veškeré možné technologické typy přípojek. Pro účely zjednodušení lze shrnout, že z hlediska výstavby je přípojka zakončena obvykle v místě, kde se komunikační vedení napojuje do budovy (popř. na telekomunikační věž), přičemž opačný konec přípojky je tvořen bodem, který umožní připojení na ostatní části SEK.

Zákon č. 416/2009 Sb. výslovně stanoví zvláštní pravidla pro výstavbu přípojek elektronických komunikací do délky 100 m s tím, že na stavbu přípojky SEK do délky 100 m se nevztahuje žádný z povolovacích procesů podle stavebního zákona, pokud není vyžadováno závazné stanovisko

k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí – blíže viz kapitola č. 3.1.3 této Metodické pomůcky.

g) Přístupový bod budovy

Pod pojmem přístupový bod budovy se § 2 písm. f) zákona č. 194/2017 Sb. rozumí fyzický bod, jehož prostřednictvím je více operátorům sítí elektronických komunikací současně umožněno připojení k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy připravené pro připojení o rychlosti nejméně 30 Mb/s.

h) Síť elektronických komunikací (nebo také „SEK“), (někdy také označováno jako „telekomunikační síť, popř. komunikační síť“)

Sítí elektronických komunikací se rozumí: přenosové systémy, popřípadě spojovací nebo směrovací zařízení a jiné prostředky, včetně prvků sítě, které nejsou aktivní, které umožňují přenos signálů po vedení, rádiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky, včetně družicových sítí, pevných sítí s komutací okruhů nebo paketů a mobilních zemských sítí, sítí pro rozvod elektrické energie v rozsahu, v jakém jsou používány pro přenos signálů, sítí pro rozhlasové a televizní vysílání a sítí kabelové televize, bez ohledu na druh přenášené informace, přičemž zákonná definice je uvedena v § 2 písm. h) zákona o elektronických komunikacích.

Síť elektronických komunikací (včetně stožárů, nadzemního i podzemního komunikačního vedení a jejich opěrných a vytyčovacích bodů) není součástí pozemku a je ve smyslu občanského zákoníku považována za inženýrskou síť, resp. liniovou stavbu.

Jedná se o nejširší pojem pro označení veškerých staveb a jiných zařízení elektronických komunikací a v zásadě lze konstatovat, že pojem síť elektronických komunikací zahrnuje veškeré možné technologie, zařízení a části stavby sítě elektronických komunikací. Lze také označit pojmy „komunikační síť“, lze se setkat i s užším pojmem „komunikační vedení“, který se vztahuje spíše k liniovým stavbám, nebo ve *stavebním zákoně* v rámci demonstrativního výčtu *technické infrastruktury* s pojmem „komunikační vedení veřejné komunikační sítě“ apod.

Z hlediska účelu, kterému slouží, lze Síť elektronických komunikací dále rozlišovat na veřejnou komunikační síť a neveřejnou komunikační síť. Z hlediska prostorového umístění lze u sítě elektronických komunikací rozlišovat *podzemní komunikační vedení* a *nadzemní komunikační vedení* (zahrnující také *Vnitřní komunikační vedení*), viz podrobněji dále.

i) Stavba sítě elektronických komunikací (Stavba SEK)

Stavbou sítě elektronických komunikací se rozumí každá stavba SEK splňující definici stavby ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) stavebního zákona (tj. jde o veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání) pokud tato stavba slouží účelu zřízení a provozu sítě elektronických komunikací.

j) Technická infrastruktura

Jeden ze základních typů veřejné infrastruktury podle § 2 odst. 1 písm. k) stavebního zákona. Z hlediska sítí elektronických komunikací jsou výslovně (demonstrativně) jako technická infrastruktura vyjmenovány komunikační vedení veřejné komunikační sítě, a elektronické komunikační zařízení veřejné komunikační sítě.

k) Veřejná komunikační síť (někdy také označována jako „veřejná telekomunikační síť“, popř. „Infrastruktura elektronických komunikací“)

Veřejnou komunikační sítí se rozumí síť elektronických komunikací, která slouží zcela nebo převážně k poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, a která podporuje přenos informací mezi koncovými body sítě, nebo síť elektronických komunikací, jejímž prostřednictvím je poskytována služba šíření rozhlasového a televizního vysílání, přičemž zákonná definice je uvedena v § 2 písm. j) zákona o elektronických komunikacích.

Jde o pojem užší než pojem sítí elektronických komunikací. Pokud hodlá osoba zajišťovat veřejnou komunikační síť podnikatelským způsobem, oprávnění k této činnosti nabyde oznámením komunikační činnosti Českému telekomunikačnímu úřadu podle § 13 zákona o elektronických komunikacích. Databáze fyzických a právnických osob, které splnily tuto oznamovací povinnost, je veřejně přístupná způsobem umožňujícím dálkový přístup [na webových stránkách Českého telekomunikačního úřadu](#). Podnikatel může prokázat existenci jeho oprávnění k podnikání předložením osvědčení vydaného Českým telekomunikačním úřadem podle § 14 zákona o elektronických komunikacích.

Související pojmy:

Pojem veřejná komunikační síť je v zákoně č. 416/2009 Sb. nahrazen pojmem *infrastruktura elektronických komunikací*, který však plně odpovídá pojmu veřejná komunikační síť.

Komunikační vedení veřejné komunikační sítě, elektronické komunikační zařízení veřejné komunikační sítě, ale i další složky a součásti veřejné komunikační sítě (tak jak je definována zákonem č. 127/2005 Sb.) jsou *technickou infrastrukturou* – tedy jedním ze 4 základních typů veřejné infrastruktury podle § 2 odst. 1 písm. k) stavebního zákona.

l) Vnitřní komunikační vedení

Vnitřní komunikační vedení je nadzemním komunikačním vedením zřízeným uvnitř budov. Vnitřní komunikační vedení se nachází za přístupovým bodem budovy a současně se nachází uvnitř budovy. Vnitřní komunikační vedení není součástí přípojky elektronických komunikací.

Vztahují se k němu zvláštní oprávnění a povinnosti založené zákonem č. 127/2005 Sb., zejména pak povinnost podle § 104 odst. 16 písm. b) vlastníka domu, bytu nebo nebytového prostoru umožnit uživateli domu, bytu nebo nebytového prostoru zřízení vnitřního komunikačního vedení veřejné komunikační sítě včetně rozvaděče a koncového bodu sítě.

Pokud mezi vlastníkem domu, bytu nebo nebytového prostoru a uživatelem domu, bytu nebo nebytového prostoru dojde ke sporu o rozsahu povinností vlastníka domu, bytu nebo nebytového prostoru umožnit uživateli domu, bytu nebo nebytového prostoru zřízení vnitřního komunikačního

vedení veřejné komunikační sítě včetně rozvaděče a koncového bodu sítě, rozhoduje o sporu na návrh jedné ze stran sporu příslušný stavební úřad v součinnosti s Českým telekomunikačním úřadem.

Z hlediska stavebně technického je pro výstavbu vnitřního komunikačního vedení určující vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, jejíž součástí jsou, mimo jiné, požadavky na výstavbu vnitřního komunikačního vedení stanovené v § 34. Například podle § 34 odst. 4 vyhlášky č. 268/2009 Sb. musí stavba umožňovat vstup silnoproudých kabelů a kabelů sítí elektronických komunikací do budovy, umístění rozvodných skříní a provedení vnitřních silnoproudých rozvodů a vnitřních rozvodů sítí elektronických komunikací až ke koncovým bodům sítě. Vnitřní silnoproudé rozvody a vnitřní rozvody sítí elektronických komunikací musí splňovat požadavky na zabezpečení proti zneužití.

m) Vyjádření o existenci SEK

Vyjádření o existenci SEK je vyjádřením vlastníka SEK, vydávaným podle ustanovení § 161 odst. 1 stavebního zákona o poloze SEK, o podmínkách napojení, o ochraně SEK a rovněž obsahuje údaje nezbytné pro projektovou činnost a provedení stavby. Z obsahu vyjádření o existenci SEK lze rovněž zjistit, zda má dojít k překládce SEK a zda je požadována smlouva podle § 86 odst. 2 písm. d) stavebního zákona.

Vyjádření o existenci SEK je vlastníkem SEK vydáváno na žádost pořizovatele územně analytických podkladů, územní studie nebo územně plánovací dokumentace, obecního úřadu, žadatele o vydání regulačního plánu nebo územního rozhodnutí nebo územního souhlasu nebo stavebníka.

2. Vztah s vlastníky dotčených nemovitostí nebo pozemků

2.1. Souhlas s umístěním stavby v územním řízení

Podle § 184a odst. 3 stavebního zákona se nedokládá v rámci povolovacího řízení souhlas vlastníka nemovitosti dotčené stavbou, pokud je pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem. Takovýto účel je stanoven pro veřejné komunikační sítě v § 104 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, přičemž veřejná komunikační síť se zřizuje vždy ve veřejném zájmu, což je uvedeno v § 7 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích.

Práva plynoucí stavebníkovi z výše uvedených ustanovení však neznamenají, že stavebník veřejné komunikační sítě může začít realizovat stavbu jen na základě získaného veřejnoprávního povolovacího titulu, bez dohody s vlastníkem dotčené nemovitosti. Zákon o elektronických komunikacích pak v § 104 odst. 3 předpokládá, že dojde před zahájením realizace stavby k uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení služebnosti, popř. k uzavření i jiné písemné smlouvy, avšak pouze na návrh podnikatele zajišťujícího veřejnou komunikační síť. Uzavření smlouvy však není podmínkou pro vydání veřejnoprávního titulu k umístění veřejné komunikační sítě a stavební úřad doložení takového titulu nevyžaduje ani jako podklad žádosti stavebníka o vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, ani dále v průběhu územního řízení.

V případě, že by stavebník zahájil realizaci stavby na cizí nemovitosti bez souhlasu vlastníka nemovitosti, popř. že by nezískal právní titul formou vyvlastnění, pak takováto skutečnost nemůže být jakkoliv řešena prostřednictvím správních úřadů, ale má být řešena v souladu s občanským právem prostřednictvím obecných soudů.

2.2. Možnosti řešení sporů

V případě, že nedojde k dohodě s vlastníkem dotčené nemovitosti na uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení služebnosti, nebo prokáže-li podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť, že vlastník dotčené nemovitosti není znám nebo není určen, nebo proto, že je prokazatelně nedosažitelný nebo nečinný nebo je-li vlastnictví nemovitosti sporné, nebo vlastník je v dispozici s ní omezen, rozhodne o návrhu podnikatele zajišťujícího veřejnou komunikační síť na zřízení služebnosti vyvlastňovací úřad, a to v souladu se zákonem o vyvlastnění.

Dojde-li mezi vlastníkem nemovitosti a podnikatelem zajišťujícím veřejnou komunikační síť ke sporu o rozsahu oprávnění založených některou ze smluv, na základě kterých byla umístěna veřejná komunikační síť na cizí nemovitosti, nebo o rozsah oprávnění vyplývajících ze zákona o elektronických komunikacích, rozhodne na návrh jedné ze stran sporu příslušný stavební úřad v součinnosti s Českým telekomunikačním úřadem.

Dojde-li mezi vlastníkem domu, bytu nebo nebytového prostoru a uživatelem tohoto domu, bytu nebo nebytového prostoru ke sporu o rozsah oprávnění ke zřízení vnitřního komunikačního vedení veřejné komunikační sítě, rozhodne na návrh jedné ze stran sporu příslušný stavební úřad v součinnosti s Českým telekomunikačním úřadem.

Právní vztahy z odpovědnosti za škodu způsobenou vlastníkově dotčeného pozemku ze strany podnikatele zajišťujícího veřejnou komunikační síť v souvislosti se zřizováním a provozem veřejné komunikační sítě se řídí občanským zákoníkem.

Úmyslné i nedbalostní poškození a ohrožení provozu veřejné komunikační sítě, jakožto obecně prospěšného zařízení podle § 132 trestního zákoníku, může být posouzeno jako trestný čin ve smyslu § 276 a § 277 trestního zákoníku.

3. Povolovací procesy staveb SEK a jejich předávání do užívání

3.1. Stavby SEK, které nepodléhají povolovacímu režimu podle stavebního zákona

Podle § 76 odst. 1 stavebního zákona lze umísťovat stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit vliv jejich užívání na území, měnit využití území a chránit důležité zájmy v území jen na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nestanoví-li stavební zákon jinak. Podobně stanoví § 108 odst. 1 stavebního zákona, že se stavební povolení vyžaduje u staveb všeho druhu bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, účel a dobu trvání, nestanoví-li stavební zákon nebo zvláštní právní předpis jinak.

Územní souhlas lze u staveb SEK vydat, pokud jsou umísťovány v zastavěném území nebo v zastavitelné ploše, poměry v území se podstatně nemění, záměr nevyžaduje nové nároky na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu a nejedná se o záměr vyžadující závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Tyto podmínky splňuje většina staveb SEK, a proto mohou být umísťovány územním souhlasem místo územního rozhodnutí. Výjimky z povinnosti umísťovat stavby SEK jsou pak uvedeny v § 79 odst. 2 stavebního zákona a dále v § 2i odst. 1 zákona o urychlení výstavby (antény do výšky 8 m včetně jejich nosných konstrukcí a souvisejících elektronických komunikačních zařízení umísťované samostatně na pozemku nebo na budovách, výměna vedení technické infrastruktury, pokud nedochází k překročení hranice stávajícího ochranného nebo bezpečnostního pásma a dále přípojky elektronických komunikací do délky 100 metrů; pokud není vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí).

Stavební povolení pak není vyžadováno u stavebních záměrů uvedených v § 103 stavebního zákona (stavební záměry, které nevyžadují stavební povolení ani ohlášení) nebo § 104 stavebního zákona (stavební záměry, u kterých postačí ohlášení).

Podle § 103 odst. 1 písm. a) stavebního zákona nevyžadují stavební povolení ani ohlášení stavební záměry uvedené v § 79 odst. 2 stavebního zákona. Další skupina staveb SEK, které nevyžadují stavební povolení ani ohlášení podle § 103 odst. 1 písm. e) bodu 4 a bodu 10 stavebního zákona, zahrnuje nadzemní a podzemní komunikační vedení SEK, jejich antény a stožáry, včetně opěrných bodů nadzemního, nebo vytyčovacích bodů podzemního komunikačního vedení, telefonní budky a přípojná komunikační vedení SEK a související komunikační zařízení, včetně jejich

Obrázek č. 1 – Příklad kontejneru

elektrických přípojek, s výjimkou budov a přípojky elektronických komunikací. Za budovy se v tomto případě považují nejčastěji technologické kontejnery určené pro instalaci technologických zařízení, které se umísťují v blízkosti staveb SEK. Jedná-li se o budovy, které nepřekračují parametry uvedené v § 103 odst. 1 písm. e) bodu 1 stavebního zákona (stavby o jednom nadzemním podlaží do 25 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky, nepodsklepené, jestliže neobsahují obytné ani pobytové místnosti, hygienická zařízení ani vytápění, neslouží k ustájení nebo chovu zvířat, neslouží k výrobě nebo skladování hořlavých kapalin nebo hořlavých plynů a nejedná se o úložiště radioaktivních odpadů obsahující výlučně přírodní radionuklidy nebo jaderná zařízení), nevyžadují stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu. Pokud je technologický kontejner výrobkem plnícím funkci stavby, tj. výrobkem ve smyslu zákona č. 22/1997 Sb. (posouzení shody nebo certifikát je vydán na technologický kontejner jako celek, tj. stavební část včetně technologického zařízení), nevyžaduje podle § 103 odst. 1 písm. e) bodu 16 stavebního zákona stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu.

Následující typy staveb SEK nevyžadují žádné povolení stavby (§ 118 odst. 1 stavebního zákona)

3.1.1. Stavby antén do 8 metrů výšky

Podle § 79 odst. 2 písm. j) stavebního zákona antény do výšky 8 m, včetně jejich nosných konstrukcí a souvisejících elektronických komunikačních zařízení, umístované samostatně na pozemku nebo na budovách, nevyžadují rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas. Výška těchto staveb se počítá od dolního okraje nosné konstrukce antény do horního okraje nosné konstrukce antény. Do celkové výšky stavby antény se nezapočítávají jednotlivá telekomunikační zařízení, která se na nosné konstrukce antén umísťují.

3.1.2. Výměna vedení technické infrastruktury

Podle § 79 odst. 2 písm. s) stavebního zákona výměna vedení technické infrastruktury, pokud nedochází k překročení hranice stávajícího ochranného nebo bezpečnostního pásma, nevyžaduje rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas. Za technickou infrastrukturu se v tomto případě považuje také Stavba SEK. Nejčastějším případem, kdy bude docházet k výměně SEK, bude modernizace SEK, kdy dojde k výměně metalického vedení SEK za optické vedení SEK. Zafouknutí optického kabelu do chráničky se nepovažuje za výměnu vedení technické infrastruktury, ale ani za změnu stavby sítě SEK, neboť optický kabel zafouknutý do chráničky je vždy součástí SEK.

3.1.3. Přípojky SEK do délky 100 m

Podle § 2i odst. 1 zákona o urychlení výstavby rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas podle stavebního zákona nevyžadují přípojky elektronických komunikací do délky 100 metrů. To neplatí v případech, kdy je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí. Z důvodu zjednodušení se délka staveb přípojek počítá od paty budovy/stavby, ve které je zakončen koncový bod sítě (typicky jakákoliv budova, telekomunikační věž sloužící k šíření signálu). Druhým koncem přípojky SEK je pak bod SEK, kterým se napojuje na ostatní části SEK (distribuční, přístupová a/nebo páteřní síť).

Umístování přípojek SEK v délce nad 100 m podléhá standardnímu režimu rozhodování o umístění SEK podle stavebního zákona ve spojení s § 2d zákona o urychlení výstavby.

3.1.4. Umístění SEK do stavby fyzické infrastruktury

Umístění stavby SEK do jiné stavby fyzické infrastruktury (zejména teplovodů, kolektorů, kanalizací nebo jiných vhodných potrubí) nenaplnuje znaky § 76 odst. 1 stavebního zákona, zejména když se umísťuje do území, nebo mění jeho využití, nebo jakkoliv jinak zasahuje do území. Umístění SEK do stavby fyzické infrastruktury současně nikterak nemění účel využívání stavby fyzické infrastruktury. Veškerá fyzická infrastruktura na základě zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních SEK rozšířila svůj účel užívání i o umístění SEK a i s ohledem na tuto skutečnost není v těchto případech vyžadováno pro umístění SEK do fyzické infrastruktury územní rozhodnutí ani územní souhlas.

3.1.5. Umístění Vnitřního komunikačního vedení v budově

Umístění Vnitřního komunikačního vedení do jakékoliv budovy nenaplnuje znaky § 76 odst. 1 stavebního zákona, zejména když se umísťuje do území, nebo mění jeho využití, nebo jakkoliv jinak zasahuje do území. Současně se nikterak nemění účel využívání budov v důsledku umístění vnitřního komunikačního vedení. S ohledem na tyto skutečnosti není v těchto případech vyžadováno pro umístění vnitřního komunikačního vedení do jakékoliv budovy územní rozhodnutí ani územní souhlas.

3.2. Náležitosti žádosti o územní rozhodnutí pro stavby veřejných SEK

Vedle obecných náležitostí podle § 86 odst. 1 stavebního zákona stavebník budující stavbu veřejné SEK musí doložit k žádosti o územní rozhodnutí stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury, k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem podle § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, případně smlouvy s příslušnými vlastníky veřejné dopravní a technické infrastruktury, vyžaduje-li záměr přeložení těchto sítí podle § 86 odst. 2 písm. d) stavebního zákona a podle § 86 odst. 2 písm. e) stavebního zákona dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí. Stavebník budující stavbu veřejné komunikační sítě nedokládá v rámci žádosti o územní rozhodnutí doklady souhlas k umístění stavebního záměru podle § 184a stavebního zákona. V případě, že stavebník bude postupovat v souladu s § 2d zákona o urychlení výstavby, pak nemusí v rámci žádosti o územní rozhodnutí předkládat závazná stanoviska dotčených orgánů.

3.2.1. Souhlas k umístění stavebního záměru podle § 184a

Obecně platí, že pokud žadatel o územní rozhodnutí není vlastníkem pozemku nebo stavby a případně není ani oprávněn ze služebnosti nebo z práva stavby požadovaný stavební záměr nebo opatření uskutečnit, dokládá souhlas vlastníka pozemku nebo stavby. §184a odst. 3 stavebního zákona stanoví, že souhlas není potřeba dokládat v případech, kdy lze danou stavbu vyvlastnit, pokud je účel stanoven zákonem (např. zákonem energetickým, zákonem o pozemních komunikacích, stavebním zákonem - § 170). Jedním ze zákonů stanovících účel vyvlastnění ve smyslu § 184a stavebního zákona je i zákon o elektronických komunikacích. V § 104 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích je uveden vyvlastňovací titul pro

stavby veřejných SEK, a tedy případný požadavek stavebního úřadu na doložení souhlasu vlastníka pro stavby veřejných SEK spolu s žádostí o vydání územního rozhodnutí by byl v rozporu s § 184a odst. 3 stavebního zákona.

3.2.2. Postup podle § 2d zákona o urychlení výstavby

V případě, že stavebník veřejné SEK v rámci žádosti o územní rozhodnutí nedodá veškerá závazná stanoviska dotčených orgánů, pak stavební úřad nevyzve stavebníka k doplnění žádosti, nýbrž zahájí postup podle § 2d zákona o urychlení výstavby. Stavební úřad nařídí k zajištění závazných stanovisek dotčených orgánů a k jejich koordinaci společné jednání s dotčenými orgány. Dotčené orgány při společném jednání uplatní, popřípadě doplní, svá závazná stanoviska a stavební úřad zajistí řešení případných rozporů tak, aby byla podkladem pro další řízení. Společné jednání je neveřejné, stavební úřad oznámí dotčeným orgánům jeho konání nejméně 15 dnů předem, nicméně měl by tak učinit co nejdříve po obdržení žádosti tak, aby stihl dodržet zákonnou lhůtu 60 dnů pro vydání rozhodnutí. Dotčený orgán si může vyhradit uplatnění závazného stanoviska v prodloužené lhůtě 30 dnů ode dne konání společného jednání. Pokud dotčený orgán závazné stanovisko neuplatní ani v dodatečné lhůtě, má se za to, že nemá výhrady a jím hájený veřejný zájem není dotčen.

3.3. Náležitosti oznámení stavebního záměru podle § 96 odst. 3 stavebního zákona pro stavby veřejných SEK

Vedle obecných náležitostí stavebník budující stavbu veřejné SEK v rámci oznámení stavebního záměru musí doložit stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem dle § 96 odst. 3 písm. c) stavebního zákona a dle § 96 odst. 3 písm. e) stavebního zákona jednoduchý technický popis záměru s příslušnými výkresy. Pro udělení územního souhlasu musí stavebník vždy doložit veškerá souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů, a to v souladu s § 96 odst. 3 písm. e) stavebního zákona. Stavebník budující stavbu veřejné SEK nemusí v rámci žádosti o územní rozhodnutí dokládat souhlas k umístění stavebního záměru podle § 184a stavebního zákona.

Stavebník dále musí dle § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona doložit souhlasy osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno. Tento požadavek se obecně nevztahuje na stavební záměry uvedené v § 103 stavebního zákona (kde jsou uvedeny i SEK), a to za předpokladu, že stavební záměr není umístěn ve vzdálenosti od společných hranic pozemků menší než 2 m.

3.4. Náležitosti žádosti o územní rozhodnutí/souhlas pro stavby neveřejných komunikačních sítí

Vedle veřejných komunikačních sítí je třeba v rámci žádosti o územní rozhodnutí/souhlas odlišovat stavby SEK, které jsou neveřejné. Stavba neveřejné komunikační sítě totiž nepodléhá regulaci ze strany státu a nevztahuje se na ni zákon o urychlení výstavby. Vlastníci neveřejných SEK nemají právo vyvlastnit služebnost dle § 104 zákona o elektronických komunikacích. Vlastníkem neveřejných komunikačních sítí může být kdokoli.

S ohledem na výše uvedené lze tedy konstatovat, že u neveřejných komunikačních sítí se neuplatní výjimky podle § 184a odst. 3 stavebního zákona a § 2d zákona o urychlení výstavby a pro stavby neveřejných komunikačních sítí stavebník bude muset vždy doložit souhlasy podle §184a odst. 3 stavebního zákona a veškerá závazná stanoviska dotčených orgánů.

3.5. Postup předávání staveb elektronických komunikací do užívání

Od 1. 9. 2018 podle § 2i zákona o urychlení výstavby se nevyžaduje pro stavby SEK kolaudační souhlas ani kolaudační rozhodnutí. Stavebník pak do 60 dnů ode dne faktického zahájení užívání stavby SEK předloží příslušnému stavebnímu úřadu údaje určující polohu definičního bodu stavby (v případě, že se jedná o nadzemní stavbu SEK, u které lze tyto údaje označit), dokumentaci skutečného provedení stavby, pokud při jejím provádění došlo k nepodstatným odchylkám oproti ověřené dokumentaci nebo ověřené projektové dokumentaci (týká se pouze staveb, u kterých bylo vydáno územní rozhodnutí/souhlas), a geometrický plán umístění stavby (který se dodává pouze u liniových částí SEK).

JUDr. Vladimíra Sedláčková
ředitelka odboru stavebního řádu
Ministerstvo pro místní rozvoj

Mgr. Ing. Luděk Schneider
ředitel odboru elektronických komunikací
Ministerstvo průmyslu a obchodu

 června 2019